

تولید شکر را زمینگیر نکنید

صفحه ۳

سرمقاله

حالا زمانه دیگر شده است

بهمن دانایی

انسان و جامعه‌های انسانی با هم همواره در حال دادوستد بوده و هستند و همین دادوستد یا بگير و بستان یا تجارت یکی از ارکان و قوام‌دهنده مناسبات دوستانه میان آدمیان و جامعه‌های انسانی به حساب می‌آید. فیلسوفان دوره روشنگری به ویژه جان لاک و نیز سایر هم‌اندیشان او صلح و آشتی میان انسان‌ها و جامعه‌های انسانی را در گرو تجارت و دادوستد منصفانه می‌دانند و البته باور دارند که ناترازی در این دادوستد می‌تواند پایه‌های اعتماد و اطمینان را سست و راه منازعه و مناقشه را باز کند این اصل، عقلی و بدیهی است که شمار قابل‌اعتنایی از جامعه‌های انسانی آن را درک کرده و تلاش کردند با گسترش دامنه و عمق بخشیدن به آن بر نیرومند شدن پایه‌های دوستی بیفزایند. چنین مناسباتی را می‌توان در درون سرزمین‌ها و میان گروه‌های اجتماعی - اقتصادی با یکدیگر و نیز میان نهاد دولت و نهادهای مدنی نیز جستجو کرد.

ادامه در صفحه ۲

تکلیف صنعت، معدن و تجارت معلوم شد

وزارت صنعت، معدن و تجارت در دولت‌های محمود احمدی‌نژاد از ادغام دو وزارتخانه صنایع و معادن و وزارت بازرگانی تأسیس شد. این وزارتخانه در شروع کارش یک وزیر بازرگانی‌شناس و البته ناکارآزموده را در رأس خود دید. پس از آن و در شروع کار دولت یازدهم یک وزیر باسابقه بسیار طولانی در فعالیت‌های تولیدی و صنعتی در صدر آن قرار گرفت.

وزیر بعدی نیز یک وزیر باسابقه طولانی در بخش بازرگانی بود. دو سالی نیز یک وزیر که از مجلس قانونگذاری بالا آمده در این وزارتخانه با کارها آشنا شده بود وزیر شد. پس از برکناری وی اما به مدت نزدیک به ۶ ماه بود که وزارت صنعت، معدن و تجارت فاقد وزیر بود و از سوی دو سرپرست اداره می‌شد. حالا و پس از ۶ ماه سرانجام دولت و مجلس بر سر

صنعت، معدن و تجارت در روزهایی که در این منصب فعالیتش را آغاز کرده است نشان داده بدون اینکه از پیش به یک مسأله فکر کند حاضر نیست سخنی بگوید.

ادامه در صفحه ۳

وزارت آقای علیرضا رزم‌حسینی که سابقه استانداری در استان خراسان را که اتفاقاً یکی از استان‌هایی است که در آن کارخانه‌های قند وجود دارند و یکی از مراکز اصلی تولید چغندر نیز هست به توافق رسیدند. این وزیر تازه

در صفحات دیگر می‌خوانید:

می‌توان
دلارها را در کشور
نگه داشت

صفحه ۸

خطر بیخ گوش
تولید محصولات
اساسی

صفحه ۷

پیش‌بینی برداشت شش
میلیون تن نشکر و تولید
۶۰۰ هزار تن شکر

صفحه ۶

کار و قیمت
باتشکل‌ها
نظارت با دولت

صفحه ۴

درباره انتصاب آقای عباس قبادی

با حکم علیرضا رزم‌حسینی، وزیر صنعت، معدن و تجارت، عباس قبادی، معاون بازرگانی داخلی وزارت صنعت، معدن و تجارت شد. در متن حکم قبادی آمده است: نظر به مراتب شایستگی، تعهد و تجربه ارزشمند جنابعالی به موجب این حکم به عنوان معاون بازرگانی داخلی منصوب می‌شود تا نسبت به تأمین بهنگام و کم هزینه کالاهای مورد نیاز مردم و ایجاد بازار رقابتی تلاش نمایید. تهیه برنامه‌های اقتضائی و تمهیدات لازم برای رویارویی با نارسایی‌های احتمالی عملکرد بازار، کاهش هزینه‌های تأمین از طریق بازار آرایسی و یکپارچه سازی نظام تأمین و توزیع، کاهش تصدی‌گری‌های دولت در کارها و سپردن حداکثری امور به تشکلهای و اصناف و همچنین ترویج و بهره‌گیری از فناوری اطلاعات در نظام توزیع به منظور روان‌سازی و کاهش هزینه‌ها از رئوس برنامه‌های عملیاتی آن معاونت تعیین شده است.

ادامه در صفحه ۲

حالا زمانه دیگر شده است

فعالیت‌های صنعتی را از دست داد. در شرایط تازه و پس از تحریم‌های تشدید شده از سال ۱۳۹۷ به بعد اما وضعیت بدتر شد و دولت به معنای واقعی ناتوان‌تر از آن شده است که به صنعت قند و شکر در هیچ زمینه‌ای کمک‌های خاص کند. همان میزان کمک‌هایی هم که به بخش کشاورزی می‌شد نیز به مرور کاهش یافته است و در شرایط حاضر و پس از آنکه دولت دلارهای ترجیحی واردات قند و شکر را نیز پایان داد، صنعت قند و شکر با دنیای تازه‌ای مواجه شده است.

حالا ما را آزاد بگذارید

مدیران محترم نهادها و دستگاه‌های پرشمار دولتی در ایران که در دهه‌های پیشین و تحت شرایط ویژه اقتصادی تأسیس و شکل گرفته و پایه‌هایشان سفت و محکم شده است، انگار توجه ندارند که حالا و در قاب پاییز ۱۳۹۹ شرایط دگرگون شده است. در حال حاضر نهاد دولت توانایی هیچ دادوستدی با صنعت قند و شکر را که کمکی به چغندر کار یا تولیدکننده باشد، ندارد اما متأسفانه می‌خواهد همان مناسبات پیشین را صیانت کند. معنایی ندارد که دولت صنعت قند و شکر را از سر زمین تا محل فروش در داخل مغازه‌ها، تحت نظارت، کنترل و سخت‌گیری‌های بی‌مورد در آورد. دولت محترم چه حقی دارد برای چغندر قیمت بگذارد و چغندر کاران و خریداران آنها را ملزم کند قیمتی را اعمال کنند و بپذیرند که چند کارشناس در پایتخت و در اتاق‌های بسته برای خود و با لحاظ کردن منافع سیاسی دولت محاسبه کرده‌اند. از طرف دیگر چه ضرورتی دارد کارخانه‌های قند برای پرداخت مزد همان رقمی را قبول کنند که نهاد دولت تحمیل می‌کند و شرایط را دشوار می‌کند. شاید یک کارخانه قند وضعیت مناسب‌تری دارد و می‌تواند مزدی بالاتر به کارگزارانش بدهد یا یک کارخانه مزد کمتری بدهد. مدیران ارجمند نهاد دولت توجه داشته باشند حال که شرایط با یک دهه قبل از زمین تا آسمان تفاوت کرده است هیچ توجیه اخلاقی و منطقی و اقتصادی وجود ندارد که قیمت فروش شکر کارخانه‌ها از طرف دولت تعیین و به صورت دستوری اعمال شود. روزگاری بود که دولت برای واردات شکر دلار ترجیحی می‌داد تا قیمت شکر وارداتی کمتر از قیمت تمام شده کارخانه‌ها باشد و کارخانه‌ها موظف می‌شدند مطابق با قیمت تنظیم شده دولت قیمت بگذارند و در آن زمان نیز مابه‌التفاوت پرداخت می‌شد. اما الان که دلار آزاد مبنای واردات شکر است و قیمت شکر وارداتی بدون دخالت دولت در بازار تعیین می‌شود چرا باید کارخانه‌ها را ملزم کنند که قیمت‌های تحمیلی و خارج از منطق اقتصاد را بپذیرند. مدیران محترم دولت باید به این تفاوت‌های معنادار توجه کرده و دست از دخالت‌هایی که شاید در دورانی توجیه داشت بردارند. دولت محترم توجه کند که اگر این وضعیت را ادامه دهد باقی مانده تولید داخل را نیز از دست خواهیم داد.

ادامه از صفحه اول

تا زمانی که نهاد دولت و صاحبان یک صنف یا صنعت داد و ستد منصفانه و بر پایه برد - برد وجود داشته باشد می‌توان بر میزان صلح و اعتماد افزود. متأسفانه در جامعه ایران از دیرباز تا امروز مناسبات میان دولت و جامعه‌های کوچک‌تر چنین دادوستد منصفانه، بر پایه برد هر دو طرف کمتر دیده شده است. این دادوستد بسته به حال و روز دولت‌ها به ویژه حال و روز دخل دولت از عایدات صادرات نفت خام و پر یا خالی بودن خزانه شکل گرفته است و خوب که بررسی کنیم خواهیم دید نهاد دولت به دلیل داشتن قدرت نامحدود نسبت به یک صنف و صنعت و فعالیت همواره می‌خواهد برنده باشد.

داستان شکر

برای اینکه پس از این مقدمه طولانی و ضروری به اصل موضوع برسیم به فعالیت صنعت قند و شکر می‌پردازیم. روزگاری بود که دولت‌های ایران به دلیل خزانه پری که از محل صادرات نفت داشتند به هر فعالیتی از جمله کارخانه‌های قند و شکر امتیازهایی می‌دادند. به طور مثال اگر نیاز ضروری بود و اصرار و پیگیری ممکن بود دولت به وقت خوشبختی ارز ترجیحی به کارخانه‌ها بدهد تا آنها قطعات و تجهیزات مورد نیاز را وارد کنند یا اگر کارخانه‌ها نیاز به منابع ریالی داشتند ممکن بود وام‌ها و اعتبارات ترجیحی بدهند. این داستان شامل حال چغندر کاران و کشاورزان نیز می‌شد و سم و کود و بذر با قیمت‌های ترجیحی به آنها داده می‌شد. در همان دوران نیز البته دولت به کارخانه‌ها دستور اکید می‌داد که باید قیمت شکر را به میزانی که دولت می‌گوید تعیین و به بازار عرضه کنید. در سال‌هایی هم دولت خریدار اصلی بوده و کار توزیع را نیز نهادهای وابسته به دولت انجام می‌دادند. در چنین وضعیتی کارخانه‌های قند و شکر از سر ناچاری یا به هر حال با محاسبه‌های اقتصادی تعامل را می‌پذیرفتند و البته دولت در همان حال با دادن ارز ارزان به واردکنندگان تولید داخل را تحت فشار قرار می‌داد. این نوع دادوستد و تعامل به هر حال ادامه داشت. در همه سال‌هایی که دادوستد صنعت قند و شکر با نهاد دولت بر پایه و مفهوم یادشده بود منازعه بر سر میزان واردات و تنظیم آن با تولید داخل و نیز سخت‌گیری نسبت به قیمت‌گذاری ادامه داشت.

حالا تفاوت‌ها زیاد است

واقعیت این است که از شروع دهه ۱۳۹۰ که داستان تحریم اقتصاد ایران آغاز شد و نهاد دولت به معنای واقعی در تنگنای تأمین ارز قرار گرفت، مناسباتش با فعالیت‌های اقتصادی و صنعتی به مرور شکل و ماهیت تازه‌ای پیدا کرد. به این معنی که با بسته‌تر شدن دریچه‌های ورود ارز به خزانه بانک مرکزی دولت دیگر توانایی کمک‌های ارز ترجیحی به

درباره انتصاب آقای عباس قبادی

ادامه از صفحه اول

معاونت بسیار بااهمیت

نگاهی به ساختار وزارت بازرگانی پیش از ادغام با وزارت صنایع و معادن نشان می‌دهد معاونت بازرگانی شاید بیشترین نقش و سهم را در تنظیم بازار داشته است. هم اکنون نیز به نظر می‌رسد این مقام در وزارت صنعت، معدن و تجارت به دلیل وضعیت ویژه اقتصاد ایران که در آن شاهد تحولات گوناگون و پر شتاب در حوزه سیاست‌های کلان و بازتاب آنها در قیمت کالاها و خدمات هستیم این معاونت نقش قابل اعتنایی در ایجاد آرامش و در کاهش التهاب‌های بازارها داشته باشد. تنظیم بازار دهها قلم کالاها اساسی مورد نیاز همه شهروندان به ویژه گروه‌های کم درآمد جامعه با صیانت از تولید داخل نیازمند رفتار و بینش و دانش و تجربه کافی و لازم است. اگر در این منصب کسی یا گروهی بتوانند کارآمدی ایجاد کنند می‌توان امیدوار بود بدنه و عقبه کار یعنی بخش تولید نیز کار خود را انجام دهد. قبادی که با حکم وزیر صمت به‌عنوان معاون بازرگانی داخلی این وزارتخانه منصوب شد؛ علاوه بر تجربه صنعت نمایشگاهی و معاونت امور نمایشگاهی شرکت سهامی نمایشگاه‌های بین‌المللی جمهوری اسلامی ایران، عضویت در هیأت مدیره شرکت سهامی نمایشگاه‌های بین‌المللی و همچنین مدیریت نمایشگاه‌های داخلی و خارجی این شرکت، رییس هیأت مدیره و مدیرعامل شرکت بازرگانی دولتی ایران، ریاست سازمان صنعت، معدن و تجارت استان تهران و عضویت در هیأت مدیره کشتیرانی جمهوری اسلامی ایران را در کارنامه خود دارد. با نگاهی به سوابق مدیریتی و اجرایی قبادی، می‌توان به این نتیجه رسید که وزیر صمت با استناد به سابقه ایشان در پست‌های مختلف و نیز تجربه و برنامه‌های وی برای هدایت معاونت بازرگانی داخلی وزارت صمت، ایشان را به این سمت منصوب کرده‌اند.

انجمن صنفی کارخانه‌های قند و شکر ضمن امیدواری به اینکه بازار داخلی از تجربه آقای قبادی استفاده مناسب را ببرد برای همکاری در زمینه تخصصی خود اعلام آمادگی می‌کند.

ایران در قاب پاییز ۹۹

نیز کاری برای ایران انجام نمی‌دهند و شرکت‌های کوه‌پیکر راه خود به ایران را به سوی دیگر کشورها کج کرده‌اند. در قاب پاییز ۱۳۹۹ حتی نسیمی کوچک از ورود سرمایه‌های خارجی و نیز تمایل غول‌ها برای اقتصاد ایران نمی‌وزد.

نفت خودش رفت

مدیران سیاست و اقتصاد در ایران بیش از نیم‌سده است هر سال به شهروندان می‌گویند می‌خواهیم بودجه را از درآمد صادرات نفت رها سازیم. حالا در قاب پاییز ۱۳۹۹ و بدون اینکه مدیران ایرانی اراده‌ای داشته باشند درآمد نفت خودش از سفره و خزانه مردم و دولت رفت و شوربختانه در بازار جهانی نفت نیز ردی از نفت ایران دیده نمی‌شود. بودجه ایران در

پیدا و پنهان برای بن‌بست‌شکنی تحریم‌ها اما تا اندازه زیادی از هر سو محاصره شده است. پیامدهای تحریم دامنه‌دار و طولانی علیه اقتصاد ایران به مرور آثار و پیامدهای خود را در سطح کلان بر جا می‌گذارد. واقعیت این است که دولت ایران در قاب پاییز ۱۳۹۹ زیر شدیدترین فشارهای سیاسی و اقتصادی قرار دارد و پیامدهای تحریم حالا به آستانه بودجه ۱۳۹۹ رسیده است و دولت ایران اگرچه بر زبان نمی‌آورد اما در شرایط دشواری برای دخل و خرج قرار دارد. درآمدهای پیش‌بینی شده دولت برای صادرات نفت خام و به دست آوردن منابع ارزی با شکست مواجه شده است. اگرچه برخی کشورهای دوست ایران بارها بر زبان آورده‌اند تحریم امریکا را نمی‌پذیرند اما در عمل

گاهی آدمی باید بایستد و به پشت سر نگاه کند و امروز و الانش را ورنه انداز کند و چشم‌اندازی را برای آینده‌اش در نظر بگیرد. این سه کار یعنی دیدن آنچه بر سر جامعه آمده است، آنچه امروز هست و آنچه آینده‌اش را می‌سازد. برای جامعه‌های انسانی از جمله ایران یک راه انکارناشدنی برای پیمودن است. نوشته حاضر بیشتر بر آنچه الان یعنی در قاب پاییز ۱۳۹۹ هستیم را در قالب اقتصاد سیاسی ایران پوشش می‌دهد. بدیهی است نوشته کوتاه و گویاست که ریخت و اندازه ایران در قاب پاییز ۱۳۹۹ چگونه است.

محاصره اقتصادی

اقتصاد ایران حالا و پس از سپری شدن دو سال از دور تازه رژیم تحریم و با همه جانفشانی نیروهای

تولید شکر را زمینگیر نکنید

تکلیف صنعت و تجارت معلوم شد

ادامه از صفحه اول

مدیران و خانواده بزرگ صنعت قند و شکر ایران و ده‌ها هزار نفر از کارکنان این صنعت به اضافه کشاورزان زحمتکش امیدوارند وی در این ماه‌هایی که پیش رو است و یکی از سخت‌ترین دوره‌های فعالیت صنعت و تجارت به حساب می‌آید بتواند چرخ صنعت را تندتر و باتدبیر بالاتر بچرخاند. صنعت قند و شکر ایران یکی از قدیمی‌ترین صنایع ایران است و فرازها و فرودهای آن برای علاقمندان به اقتصاد سیاسی ایران هیجان‌انگیز است.

مدیران ده‌ها واحد تولید قند و شکر که در چندین استان و مناطق محروم کشور فعالیت دارند یادآور می‌شوند که فعالیت‌های تجاری و نیز حمایت‌های این وزارتخانه و شخص وزیر از این صنعت با وزارت جهاد کشاورزی می‌تواند راه را برای افزایش تولید و صرفه‌جویی ارزی صدها میلیون دلاری هموار کند. این توانایی در کنار کشاورزان و کارخانه‌های قند وجود دارد که در شرایط اقتصادی کشور که با شدیدترین تحریم‌ها مواجه است، علاوه بر تولید قند و شکر در تولید کالاهای جانبی نیز سهم بالایی داشته باشد. انجمن صنفی کارخانه‌های قند و شکر ایران که یکی از قدیمی‌ترین نهادهای کارفرمایی و صنعتی ایران به حساب می‌آید و دارای تجربه و تخصص و تعهد قابل اعتنا برای صیانت از کیان صنعت قند و شکر است، آمادگی خود را برای همکاری با آقای رزم‌حسینی اعلام می‌کند. این نهاد صنفی به مثابه یک مشاور متخصص و امین در کنار وزیر محترم است تا در بخش تجارت خارجی و نیز تولید کمک کند و گام‌هایی در مسیر صیانت از منافع ملی برداشته شود.

کرد و صرفه‌جویی ارزی قابل اعتنایی برای کشور حاصل شد. اما متأسفانه به دلیل برخی سیاست‌های نادرست و برخی اشتباه‌ها بار دیگر تولید داخل روندی کاهنده پیدا کرد. به طوری که تولید چغندر قند در سال ۱۳۹۸ با کاهش ۵۰ درصدی به ۴ میلیون تن و نیشکر نیز با کاهش حدود ۵۰ درصد به ۴/۵ میلیون تن رسید و نیز تولید شکر نیز از نصف هم کمتر شد. به همین دلیل بود که ایران ناچار شد در این شرایط سخت رقمی معادل ۶۳۲ میلیون دلار ارز فقط برای واردات شکر اختصاص دهد.

حالا و در وضعیت ویژه کشور برخی تصمیم‌ها به ویژه تصمیم غیرکارشناسی برای تعیین قیمت تضمینی چغندر قند موجب شده است که در سال زراعی ۹۷ تا ۹۸ که از نرخ تورم عمومی کمتر بود کشاورزان چغندرکار را به سوی تولید محصولات دیگر مثل پیاز و سیب‌زمینی سوق دهد. به نظر می‌رسد با توجه به اینکه اتفاق نامساعد و تلخ تعیین قیمت پایین برای خرید چغندر دوباره در حال تکرار است احتمال اینکه تولید شکر را بار دیگر زمینگیر کنیم وجود دارد. یادآوری این نکته خالی از فایده نیست که فروش چغندر برای کشاورزان یک فروش تضمین شده است چون کارخانه‌های تولید شکر آنها را خریداری می‌کنند و دولت نیز لازم نیست برای خرید آنها منابعی را اختصاص دهد. انجمن صنفی کارخانه‌های قند و شکر آمادگی دارد با همکاری دولت راه را برای تولید بیشتر داخلی شکر هموار کند و در وضعیتی که ارزهای سخت به دست آمده برای واردات سایر کالاهای اساسی مورد نیاز مبرم است صدها میلیون دلار از محل صرفه‌جویی در واردات شکر به کشور کمک کند. یادمان باشد که شکست‌های پی‌درپی و سیاست‌های نوسانی می‌تواند روزی به نتایج وخیم منجر شود.

بدترین اتفاقی که ممکن است برای یک جامعه رخ دهد این است که از تجربه‌های تلخ گذشته درس نگیرد و رفتارهایی که پیش از این انجام داده و آسیب‌ها و زیان‌های آن را دیده است را دوباره تکرار کند. ناراحت‌کننده‌تر از این مسأله اما این است که یک گروه از افراد که در یک کار به طور غیرمستقیم نوعی آشنایی نسبی پیدا کرده و با آمدن و رفتن دولت‌ها از یک جا به جای دیگر می‌روند حرف متخصصان را قبول نمی‌کنند و بر رویه‌های آسیب‌ساز قبلی تأکید می‌کنند. این مسأله ناراحت‌کننده بارها و بارها در صنعت قند و شکر داخلی رخ داده است و اکنون نیز خطر صنعت را تهدید می‌کند.

تجربه نشان می‌دهد کاهش و افزایش تولید چغندر قند، نیشکر و شکر در ایران تا اندازه قابل اعتنایی به سیاست‌ها و تصمیم‌های اتخاذ شده در نهادهای سیاستگذار اصلی اقتصاد مثل سازمان برنامه و بودجه، وزارت صنعت، معدن و تجارت (نام آن بارها عوض شده است)، بانک مرکزی و نیز وزارت اقتصاد و دارایی، وزارت جهاد کشاورزی (با نام‌های مختلف) بستگی دارد. اگر برآیند سیاست‌های اتخاذ شده از طرف مجموعه این نهادها در یک دوره خاص این بوده است که از تولید داخلی حمایت شود و تولید قند و شکر در داخل سیاست محوری باشد دیده‌ایم که روند تولید داخل به سمت بالا و صعودی شده است. تجربه نشان می‌دهد اما اگر برآیند تصمیم‌گیری‌ها در وزارتخانه‌های مرتبط با صنعت قند و شکر و محصول چغندر و نیشکر این باشد که بخواهند برای خرید محبوبیت سیاسی به مصرف‌کننده کمک کنند - که البته در عمل نیز چنین اتفاقی نیفتاده است - تولید داخل را از بین برده و مجموعه شرایط را از تعادل به نفع منافع ملی از دست داده‌ایم. کسانی که از سرنوشت همین دو دهه اخیر صنعت قند و شکر اطلاع دارند یادشان هست که چگونه شد که در سال‌های ۱۳۸۵ تا ۱۳۸۸ این صنعت به دلیل سیاست‌های اتخاذ شده نادرست برای تولید چغندر و شکر با سر به زمین خورد. در حالی که در همان سال‌هایی که باید ارز حاصل از صادرات نفت را برای ساخت کارخانه‌های قند به کار گیرد یا به واردات کالاهای ضروری‌تر اختصاص دهد به واردات شکر اختصاص یافت. این اتفاق متأسفانه انگار در حال تکرار شدن است و انجمن صنفی کارخانه‌های قند و شکر در اطلاع‌رسانی‌های گوناگون شرایط را به اطلاع مدیران رسانده است.

واقعیت این است که پس از آنکه آقای حجتی وزیر محترم سابق جهاد کشاورزی از سال ۱۳۹۲ همت کرد تا تولید داخلی شکر را در محور فعالیت‌ها و تصمیم‌های خود و وزارتخانه و دولت قرار دهد، تولید این محصول روندی فزاینده را تجربه کرد. به طوری که میزان تولید چغندر تولیدی در سال ۱۳۹۶ بالاتر از ۸ میلیون تن شد و میزان نیشکر تولیدی نیز به عدد ۸ میلیون تن نزدیک شد. در همان سال ۱۳۹۶ میزان تولید شکر به بالاترین عدد رسید و ایران از مرز تولید ۲ میلیون تن عبور

شش ماه نخست امسال اما یک اتفاق بزرگ زیرپوستی را تجربه کرد که کمتر درباره آن صحبت شده است. اتفاق غم‌انگیز از دست دادن بازارهای صادراتی نفت ایران به ویژه بازارهای هند، کره جنوبی و ژاپن و تا اندازه‌ای چین است. در قاب پاییز امسال و بر اساس صلاحدید دولت و نهادهای قدرت تقریباً آماری از میزان صادرات نفت ایران ارایه نشده بود تا اینکه محمدباقر نوبخت لایحه در پی اصرار مجلس انقلابی اعتراف کرد در چهار ماه نخست بسیار اندک از پیش‌بینی فروش نفت لباس عمل پوشیده است.

دلار بر فراز

کم‌شمار شدن نوشته‌های عبدالناصر همتی، رییس کل بانک مرکزی در اینستاگرام خود و صدای نارسای او با لحنی نه چندان نیرومند نشان می‌دهد دیگر آن اراده‌ای که پیش از این نشان می‌داد می‌تواند دلار را

تازه‌سپری شده پول نفت تازه می‌کرد و حالا این روزنه بسیار تنگ شده است. دولت و نهادهای حاکمیتی امیدوار بودند بتوانند با راه‌اندازی گسترش صادرات کالاهای غیر از نفت درآمد ارزی لازم برای هزینه‌های ارزی را دست و پا کنند. اما شوربختانه در قاب پاییز ۱۳۹۹ این راه نیز دیگر فراخ و هموار نیست و کاروان صادرات ایران به کندی راه می‌پیماید. تجارت جهانی بر اثر بیماری افتاده بر جان‌ش کوچک شده و شهروندان جهانی هم حوصله و پول برای خرید پسته و فرش و خشکبار ایران ندارند و بازار چین هم با کاهش چشمگیر در قیمت و تقاضای فرآورده‌های پتروشیمی مشتری پرهیجانی نیست. سقوط نزدیک به ۳۰ درصدی صادرات و بسته شدن نسبی راه صادرات کالا به عراق، ترکیه و افغانستان کار را سخت‌تر کرده است.

مثل موم در دست داشته باشد شکسته است. قیمت هر دلار آمریکا به مثابه شاه‌ارزها در بازار ارز ایران در اوج نشسته و با ۳۲۰۰۰۰ ریال دادوستد می‌شود. این موضوع نشان می‌دهد این ارز در صدر قرار دارد و شوربختانه همراه با اوج‌گیری خود قیمت سایر کالاها و خدمات را نیز به آسمان می‌برد. سیاست‌های ارزی دولت و تهدیدها و تطمیع‌های رییس کل بانک مرکزی سد راه دلار نشد و توانست در یک دوره کوتاه خود را به صدر رشد در چند دهه تازه سپری شده در یک و نیم‌سال برساند. حالا دلار فرمانده اقتصاد ایران شده است و این برای اقتصاد و سیاست کشور تلخ است. در قاب پاییز ۱۳۹۹ چشم‌انداز بازار ارز تیره و غبارآلود است.

تجارت کوچک‌شده

نفس اقتصاد ایران را همواره در نیم‌سده

بهمن دانایی، دبیر انجمن صنفی کارخانجات قند و شکر ایران مطرح کرد

کار و قیمت با تشکل‌ها، نظارت با دولت

است که در فراز و فرودهای پر شمار سنجاق شده به سیاست‌گذاری‌های مرتبط با کلیت این صنعت، سهم صدها هزار نفر از سهامداران و چغندر کاران و کارگران فصلی و دائمی فعال در این صنعت، تلخی و رنج و سهم چند نفر واردکننده انگشت شمار، شیرینی و سرمستی بوده است. بهمن دانایی دبیر انجمن صنفی کارخانجات قند و شکر ایران نسبت به شرایط موجود چندان خوشبین نیست و ثبات و پایداری این صنعت را در اتحاد و وفاق دولت با بخش خصوصی به‌ویژه تولیدکنندگان آن می‌داند. به اعتقاد او بهره‌گیری از نظر کارشناسی تشکل‌ها می‌تواند به برنامه‌های دقیق‌تر منجر شود.

صنعت قند و شکر یکی از نهاده‌های مهم تولید و تهیه شکلات و شیرینی و مکمل‌های غذایی به‌شمار می‌رود و به باور کارشناسان و فعالان اقتصادی این حوزه یکی از نمونه‌هایی قابل اعتناست که در نگاه خوش‌بینانه در تله سیاست‌گذاری‌های غیر کارشناسی گرفتار شده و این داستان باروندهای عجیبی نوسازی و تکرار می‌شود. برخی باور دارند برآیند نتایج سیاست‌گذاری‌ها درباره این صنعت گونه‌ای است که نباید خوش‌بینانه به آن نگرست بلکه می‌توان با کمی چشم‌پوشی آن را به کارنا بلدی کارشناسان و بازی‌های پیچیده واردکنندگان عمده نسبت داد. نکته شگفت‌انگیز در داستان تراژیک صنعت قند و شکر این

■ نوسان‌های بازار شکر چه دلایلی دارد؟ دولت در این میان چه نقشی ایفا می‌کند و چطور می‌توانیم در تأمین این کالا ثبات پیدا کنیم؟

این یک داستان با عمر پانزده سال است که دوباره تکرار شده است. سال ۱۳۸۴ بود که یک دولت تازه با رویکردی به‌شدت متفاوت با دولت‌های سازندگی و اصلاحات در ایران بر سر کار آمد. دولت نهم می‌خواست با شتابی شگفت‌انگیز هر آنچه در هر بازاری که در دولت‌های پیشین شکل گرفته بود را بر پایه تمایلات سیاسی خود شکل دهد. یکی از تصمیم‌های دولت نهم در آذر ۱۳۸۴ برای این صنعت اتخاذ شد. در آن ماه شورای اقتصاد تصمیم گرفت از سال بعد محصول شکر موجود در بازار شکر که از دو محل واردات و تولید داخل تأمین می‌شد را از دایره قیمت‌گذاری سازمان حمایت مصرف‌کنندگان و تولیدکنندگان بیرون آورد. این تصمیم شورای اقتصاد در اردیبهشت ۱۳۸۵ قطعیت پیدا کرد و به این ترتیب قیمت شکر آزاد شد. این راهبرد تا اوایل دهه ۱۳۹۰ اجرا می‌شد تا اینکه روزگار این محصول و این صنعت دگرگون شد. طی سال‌های اخیر به دلیل تفاوت نرخ ارز در بازار با نرخ ارز تخصیص داده شده برای واردات شکر، تفاوت معناداری را تجربه کردیم. با روی کار آمدن دولت یازدهم، مصوبه آذرماه ۱۳۸۴ شورای اقتصاد از دستور کار خارج شد و بار دیگر قیمت‌گذاری برای شکر وارداتی در دستور کار قرار گرفت. این راهبرد اما در آخرین سال دولت دوازدهم در همین هفته‌های اخیر دستخوش دگرگونی شده است. بار دیگر واردات شکر با نرخ ترجیحی ارز یعنی دلار ۴۲۰۰ تومانی متوقف شده و باید با ارز نیمایی و آزاد انجام شود.

■ به نظر شما روال منطقی تعیین قیمت شکر در کشور باید چه سیکلی طی کند؟

وقتی نرخ بر اساس دستور نباشد قیمت منطقی می‌شود. حذف دلار ۴۲۰۰ تومانی در واردات شکر دیگر نیاز به ضرورت قیمت‌گذاری دستوری را حذف می‌کند و به این ترتیب سازمان حمایت مصرف‌کنندگان و تولیدکنندگان، دیگر الزامی برای تعیین نرخ این محصول در داخل نخواهد داشت و این یک روال منطقی است. از سوی دیگر در شرایط حاضر کارخانه‌های تولیدکننده شکر از چغندر و نیشکر بدون اینکه بار مالی بردوش دولت بگذرانند بنا بر سنت دیرین و نهادینه‌شده با کشاورزان قرارداد خرید تضمینی دارند و تولید انجام می‌شود. حالا پرسش و درخواست منطقی این است؛ وقتی قرار است قیمت شکر وارداتی آزاد شود خرد و منطق اقتصادی فرمان می‌دهد برای اجتناب از دوگانه‌سازی ناپایدار در بازار شکر و با توجه به اینکه در حال حاضر دولت حمایت ویژه‌ای از تولید داخل نمی‌کند، نهادهای ذیربط دستور دهند مصوبه سال ۱۳۸۴ به‌طور رسمی اجرا شود و کارخانه‌های داخلی نیز اختیار داشته باشند قیمت تولیدات خود را با استفاده از ضوابط قیمت‌گذاری کالاهای تولید داخل مصوبه هیأت تعیین و تثبیت قیمت‌ها، تعیین و عرضه کنند. در

خصوصی و مردم می‌زند. وقتی مسؤول مشخصی با برنامه و استراتژی پایدار نداشته و فاقد برنامه‌ریزی باشیم آسیب می‌بینیم. ماه گذشته دولت آقای مدرس خیابانی را به مجلس معرفی کرد و بنده در تأیید ایشان نامه‌ای تنظیم کرده و در اختیار رسانه‌ها گذاشتم.

یکی از ویژگی‌های بارز ایشان به گواه شناخت کسانی که او را می‌شناسند، پاک‌دستی ایشان است که یک مزیت غیرقابل انکار به حساب می‌آید و موجب اطمینان خاطر بود. در همین مدتی که در منصب قائم‌مقام وزیر در امور بازرگانی فعالیت کرد، نشان داد؛ درک دقیق و عمیقی از فایده همکاری واقعی دولت با تشکل‌ها داشت. در همین مدت و در جمع‌های تشکلی، شمار قابل‌اعتنایی از تشکل‌های صنایع غذایی و بنگاه‌های بزرگ از حسن نیت و باور کارشناسانه مدرس خیابانی به مشارکت دادن بخش خصوصی و تشکل‌ها در تصمیم‌سازی‌ها و تصمیم‌گیری‌ها گفتند. نه تنها صنف ما که در بخش‌های مختلف به وزیری نیاز داریم که ویژگی پاک‌دستی و آشنایی به تجارت و تولید را بداند. وزیری که اهمیت تشکل‌ها و ضرورت رایزنی با آنان را بشناسد و از ظرفیت‌های بخش خصوصی بهره ببرد.

■ وزارت جهاد کشاورزی پیش از این اعلام کرده بود تولید امسال به ۸ میلیون تن برسد. ما طی چه فرآیندی می‌توانیم به این میزان تولید برسیم؟

تولید ۸ میلیون تن چغندر قند در سال جاری محقق نمی‌شود. حدود سه سال طول می‌کشد تا ما در تولید چغندر و شکر به دوران طلایی سال‌های ۹۶ و ۹۷ برسیم. دستیابی به دوران طلایی تولید نیازمند الزاماتی است که در صورت رعایت این الزامات طی دو تا سه سال آینده

صورتی که این مصوبه شورای اقتصاد بطور قانونی اجرا نشود و سازمان‌های نظارتی بخواهند همچنان بدون رعایت مصوبه یادشده قیمت تولید داخلی شکر را مشمول قیمت‌گذاری دستوری نگه دارند، رانت و فساد پدیدار شده و شاهد عدم تعادل خواهیم شد. یادمان باشد نرخ ارز نیمایی در بازار ارز با تغییرات غیر قابل پیش‌بینی همراه است و به همین دلیل قیمت تمام‌شده شکر وارداتی نیز با تغییرات همراه خواهد بود و نباید در انتظار نوسان‌های منظم بود. از سوی دیگر قیمت شکر در بازارهای جهانی نیز با تغییرات غیرقابل اندازه‌گیری مواجه خواهد شد و به همین دلیل قیمت شکر وارداتی دستخوش تفاوت‌های معنادار می‌شود. در این شرایط است که اگر قرار باشد شکر تولید داخل با دستور نهادهای نظارتی و تحت سلطه باشد می‌توان پیش‌بینی کرد که هرگاه، قیمت شکر وارداتی بیشتر از شکر تولید داخل باشد تجار زیرک محصول داخلی را خریداری و با قیمت شکر وارداتی عرضه می‌کنند. از سوی دیگر تحولات قیمت شکر وارداتی می‌تواند به انحراف احتمالی نیز با روش‌های دیگر منجر شود. به نظر می‌رسد تا زمان سپری نشده و فساد و بی‌تعادلی و تخریب بازار شکر از راه نرسیده دولت باید در این باره تصمیم بگیرد. هر گونه تعلل در این باره باز هم به سود و منفعت یک گروه کوچک و به زیان ده‌ها هزار نفر از خانواده بزرگ تولید شکر داخلی منجر خواهد شد.

■ شما با وزارتخانه‌ای طرف هستید که مدت زیادی است با سرپرست اداره می‌شود. انتخاب وزیر آشنا به امور تجاری چقدر روی فعالیت اصناف شما و توزیع این کالای راهبردی تأثیرگذار است؟

متأسفانه کشمکش‌های بین مجلس و دولت نبود وزیر با اختیارات مشخص، بیشترین آسیب را بخش

مرکز ملی مطالعات راهبردی کشاورزی و آب اتاق ایران منتشر کرد

اثرات اقتصادی کرونا بر کسب و کارهای بخش کشاورزی

همه گیری بیماری کووید ۱۹ به عنوان یکی از چالش های بزرگ جهانی، بخش کشاورزی را نیز به دلیل کاهش رشد اقتصاد جهان، افزایش بیکاری، کاهش قدرت خرید جامعه و همچنین تغییر در الگوی غذایی جامعه ناشی از بروز بیماری تحت تأثیر قرار داده است.

مرکز ملی مطالعات راهبردی کشاورزی و آب اتاق ایران، در راستای پایش فضای کسب و کار بخش کشاورزی با هدف بررسی میدانی اثرات بیماری کووید-۱۹ بر بخش و زیر بخش های کشاورزی اقدام به نظرسنجی از فعالان بخش کرده است. در این راستا هم از ظرفیت تشکلهای بخش کشاورزی و هم فعالان حقیقی بهره گرفته شده و نظرات آنها در خصوص تأثیرات بیماری بر فعالیت های کشاورزی در سه مقطع گذشته، حال و آینده جمع آوری و بررسی شده است.

نتایج این بررسی نشان داد که بخش عمده ای از کسب و کارهای کشاورزی با تغییر در الگوی مصرف خانوار، کاهش و تغییر نوع تقاضا از طرف مصرف کنندگان مواجه شده اند و از طرف دیگر با چالش هایی نظیر بیماری پرسنل، عدم توان بازپرداخت بدهی مالی، کاهش تولید، افزایش فساد محصولات، افزایش هزینه های تولید، کاهش درآمد و افزایش شدید قیمت نهاده های تولیدی مواجه شده اند.

با در نظر گرفتن این چالش ها در این گزارش با توجه به نظر ذینفعان بخش کشاورزی راهکارهایی برای جبران خسارت و خروج از این شرایط تدوین شده است. برای بررسی اثرگذاری بیماری COVID-19 بر سه مقطع، گذشته، حال و آینده با تأکید بر اثرات اقتصادی استفاده شده است.

۱- همه گیری بیماری COVID-19 نه تنها در زمینه عرضه بلکه از بعد تقاضا نیز بر بخش کشاورزی اثر گذاشته است. یکی از مهم ترین اثرات همه گیری بیماری، کاهش رشد اقتصادی در سراسر جهان است. این مسأله به نوبه خود باعث افزایش بیکاری و کاهش قدرت خرید افراد جامعه شده است. با وجود کاهش درآمد به دلیل اینکه تقاضا برای مواد غذایی کسب ناپذیر است بروز شوک درآمدی بر روی میزان انرژی دریافتی خانوار اثر گذار نبوده بلکه بر روی ترکیب رژیم غذایی تأثیر گذار است.

۲- با توجه به شرایط کشورهای مختلف از ابعاد گوناگون (اقتصادی، اجتماعی، بهداشتی و...) و چگونگی تأثیرات کرونا بر بخش های مختلف زنجیره عرضه محصولات کشاورزی، کشورها برنامه های حمایتی متفاوتی را در نظر گرفته اند.

۳- بررسی میانگین تورم ماهیانه قیمت مصرف کننده در چهار ماه کرونایی (اسفندماه ۱۳۹۸ لغایت خردادماه ۱۳۹۹) نشان از رشد ۲ درصدی تورم ماهیانه دارد، در مقابل در مدت مشابه (اسفندماه ۱۳۹۷ تا خرداد ۱۳۹۸) قیمت مصرف کننده بطور میانگین با نرخ ۲٫۶ درصدی رشد کرده است. در واقع در شرایط بروز همه گیری شاخص قیمت مصرف کننده نوسانات کمتری را ثبت کرده و میزان نرخ تورم نیز نسبت به مدت مشابه سال گذشته کمتر است. کاهشی بودن نرخ تورم دلیلی بر افزایش نبودن قیمت های مطلق اقلام مصرفی نیست بلکه نشان می دهد که قیمت اقلام مصرفی با شدت کمتری افزایش یافته اند. محتمل ترین تحلیل اینکه کم بودن نرخ تورم نشان از کاهش تقاضا برای گروه های محصولی دارد که نرخ رشد شاخص قیمت مصرف کننده آنها کاهش یافته است.

۴- با وجود مشکلات تجارت و مسدود بودن برخی مبادی تجارت کشور در ابتدای دوره همه گیری بیماری، ارزش صادرات محصولات کشاورزی در سه ماهه اول سال جاری نسبت به مدت مشابه سال گذشته افزایش ۱٫۹ درصدی داشته است همچنین مقدار صادرات محصولات کشاورزی، با افزایش ۲۰ درصدی نسبت به مدت مشابه سال گذشته مواجه شده است؛ بنا بر اعلام گمرک جمهوری اسلامی ایران دلیل اصلی رشد محدود ارزش صادرات کالاهای کشاورزی، اختصاص مسیر سبز به اظهارنامه های صادراتی اقلام کشاورزی، ارزیابی در محل محصولات صادراتی، انجام رویه صادرات کالاهای کشاورزی به صورت شبانه روزی و پذیرش حمل یکسره کالاهای کشاورزی بوده است. همچنین در ابتدای شیوع بیماری گمرک جمهوری اسلامی ریزنی های لازم را برای صادرات محصولات فسادپذیر کشاورزی با رعایت پروتکل های بهداشتی را با طرف های تجاری صورت داده است.

بررسی ارزش و مقدار واردات محصولات کشاورزی در سه ماهه ابتدایی سال ۱۳۹۹ که با شیوع بیماری COVID-19 هم زمان بوده نسبت به سه ماهه ابتدایی سال ۱۳۹۸ حاکی از این است که واردات محصولات کشاورزی از منظر ارزش کاهشی ۳۱ درصدی را ثبت کرده است ولی مقدار

واردات نسبت به سال قبل رشد اندک ۲٫۵ درصدی داشته است در میان محصولات وارداتی بیشترین رشد وارداتی مربوط به واردات گندم، ذرت، انواع میوه و بذور بوده است. کاهش قابل توجه ارزش واردات محصولات در مقابل رشد اندک مقدار واردات ناشی از افت قیمت محصولات وارداتی ناشی از افت تقاضای جهانی محصولات کشاورزی است. بررسی محصولی مقدار واردات محصولات کشاورزی نشان می دهد که در سه ماهه اول سال ۱۳۹۹، به استثناء محصولات مذکور واردات سایر محصولات عمده وارداتی نسبت به مدت مشابه سال گذشته کاهش چشمگیری داشته است که اثرات این کمبود در واردات در قیمت بازار داخلی محصولات نمایان شده است همچنین باید به این نکته توجه شود که واردات ذرت در آغاز سال جاری به منظور افزایش ذخایر استراتژیک این محصول به یک و نیم میلیون تن در کشور رسیده است.

۵- به نظر می رسد الگوی تأثیرات ویروس کرونا بر بخش کشاورزی مشابه بر کسب و کارهای کشاورزی است هر چند که برخی از این کسب و کارها اثرات ویژه ای را پذیرفته اند. تغییر الگوی مصرف خانوار، کاهش و تغییر تقاضا از طرف مصرف کنندگان باعث تغییرات محسوس در طرف عرضه و قیمت آن شده است. از طرف عرضه نیز بیماری پرسنل واحدهای تولیدی، عدم توان بازپرداخت تعهدات مالی توسط بنگاه ها، کاهش تولید و افزایش تورم ناشی از کاهش تولید، فساد، افزایش هزینه های تولید، کاهش درآمد کشاورزان به دلیل قرنطینه و عدم امکان رسیدگی به محصولات زراعی و افزایش بیکاری، عدم هماهنگی بخش کشاورزی با این تغییرات و افزایش شدید قیمت نهاده های کشاورزی از جمله عواملی هستند که بر عرضه محصولات اثرات جدی گذاشته اند. با نظرسنجی از فعالان کسب و کارهای کشاورزی تا حدودی وضعیت کسب و کارهای کشاورزی در بخش های مختلف مشخص گردید و با توجه به میزان خسارت های برآوردی پیشنهاد های راهکارهایی برای جبران خسارت و خروج از این شرایط در حال حاضر و در آینده در انتهای گزارش ارائه شده است.

خسارت برآوردی ناشی از بیماری بر بخش کشاورزی

میزان خسارت وارده به بخش کشاورزی بر اساس گزارش مرکز پژوهش های مجلس معادل کاهش ۷/۸ تا ۱۰ درصدی ارزش در این بخش است که از نظر ریالی تا پایان اردیبهشت ماه زیان وارد شده به ۷۳۰۰ میلیارد تومان خواهد رسید. اما کسب و کارهای کشاورزی نیز برآوردهایی را ارائه نموده اند.

- * شیلات: کاهش ۲۰ تا ۳۰ درصدی فروش میگو
- * شرکت کاسپین بذر: کاهش ۲۵ درصدی مبلغ قرارداد ناشی از بروز کرونا و ویروس
- * توهبار: خسارت تهراب به دلیل عدم صادرات محصول و کاهش قدرت خرید مردم
- * صنایع تبدیلی: ۱۳۶۴۰۷۶ میلیون ریال در استان فارس
- * طیور و زنبور عسل: ۱۲۲۹۱۵۵ میلیون ریال در استان فارس
- * خسارت واحدهای پرورش دام: ۲۹۴۹۱۹ میلیون ریال در استان فارس
- * خسارت گلخانه ها: ۵۸۳۴۰ میلیون ریال در استان فارس
- * باغ میوه جات و صیفی: ۱۷ هزار میلیارد ریال

به دوران طلایی بازمی گردیم. مسأله این است که وقتی مشغول تولید شکر هستیم هنوز قیمتش مشخص نیست. این شرکها تولید و در انبار انباشت می شود بنابراین ما نمی توانیم شرکها را بفروشیم و با کشاورزان تسویه حساب کنیم و همین یکی از عواملی است که از رغبت کشاورزان به کشت می کاهد. بعد از تغییر گروه کالایی شکر و واردات آن با ارز نیامی، قیمت مصوب این کالا حذف و با توجه به شرایط واردات، قیمت هر کیلوگرم شکر وارداتی بین ۱۱ تا ۱۲ هزار تومان می رسد بنابراین الان که شکر وارداتی نرخ مصوب ندارد باید برای شکر تولید داخل نیز همین اتفاق بیفتد چون در غیر این صورت تولید داخل نمی تواند هم راستا با شکر وارداتی حرکت و با آن رقابت کند. با وجود مکاتباتی که با ستاد تنظیم بازار و وزارت صمت داشتیم هنوز پاسخی به این درخواست ما نداده اند. گلایه ما این است که چرا برای محصول وارداتی اینقدر سریع تصمیم گیری می شود اما تولید داخل تا مدت ها بلاتکلیف می ماند در حالی که جهش تولید زمانی اتفاق می افتد که تولید داخل پایدار بماند.

شرایط طبیعی مثل خشکسالی یا سیل چه تأثیری در روند تولید و تأمین قند و شکر می گذارد؟

قطعاً تأثیرگذار است و مزارع تخریب شده باید بازسازی و احیا شود. با توجه به احیای برخی مزارع آسیب دیده از سیل، پیش بینی می شود امسال بین ۶ تا ۶٫۵ میلیون تن نیشکر تولید شود که از محل این تولید ۶۵۰ هزار تن شکر و از محل تولید چغندر نیز تقریباً همین میزان شکر تولید می شود و در مجموع پیش بینی تولید شکر یک میلیون و ۳۰۰ هزار تن است.

نقش انجمن صنفی کارخانجات قند و شکر در بخش واردات چیست؟

قرار بود واردات شکر با نظارت انجمن صنفی کارخانجات قند و شکر انجام شود. نظارت دقیق بر واردات شکر در سال گذشته موجب شد این کالا که با ارز ۴۲۰۰ تومانی وارد می شد براساس اهداف دولت در داخل توزیع شود و شاید بتوان گفت شکر تنها کالای وارداتی با ارز ۴۲۰۰ تومانی بود که وارد سفره مردم شد. متأسفانه در حال حاضر هر کس که مایل است اقدام به ثبت سفارش شکر می کند. متأسفانه الان نظارتی روی واردات نیست و احتمال دارد فاجعه ای که سال ۸۵ در این حوزه رخ داد دوباره تکرار شود. در سال ۸۵ صفر شدن تعرفه واردات منجر به واردات ۲/۵ میلیون تن شکر و وارد آمدن آسیب شدید به تولید داخل شد. به نظرم اگر دولت دست از مداخله در امور تولید و بخش خصوصی بردارد و امورات تخصصی را به تشکلهای ذیربط واگذارد مسائل و مشکلات با تدابیر بیشتر و عقلانی تر قابل حل خواهد بود.

پیش بینی برداشت شش میلیون تن نیشکر و تولید ۶۰۰ هزار تن شکر

ناصری در ادامه تصریح کرد: شرکت توسعه نیشکر در یک سال گذشته با فراز و نشیب های زیادی روبرو بود، بطوری که در سیل فروردین ماه ۹۸ حدود ۴۰ هزار هکتار از اراضی شرکت های توسعه نیشکر و صنایع جانبی آسیب دید. وی با بیان اینکه با وقوع خشکسالی و سیلاب بیش از ۴۰ هزار هکتار از اراضی نیشکر دچار آسیب جدی شد، گفت: با وجود چنین خسارتی با برنامه ریزی صورت گرفته و تلاش پرسنل، اقدامی جهادی در توسعه نیشکر انجام شد و موفق شدیم علاوه بر بازسازی اراضی، رکورد تاریخی کشت بیش از ۲۶ هزار هکتار نیشکر را در سال گذشته ثبت کنیم و با کشت امسال، همه خسارت های ناشی از سیلاب و خشکسالی به اراضی نیشکر جبران شد. مدیرعامل شرکت توسعه نیشکر و صنایع جانبی ادامه داد: در سایه تعامل و همدلی مدیران و پرسنل کشت و صنعت های هفتگانه توسعه نیشکر روندی شکل گرفت که در سایه آن امنیت و توسعه پایدار رقم خورد و این تعامل و همراهی یکی از بهترین راهکارها در پیشبرد اهداف مورد نظر است.

ناصری تأکید کرد: مجموعه تلاش های صورت گرفته و تدوین برنامه های میان مدت و سه سال آینده، شرکت را به سوی افق روشن و رسیدن به ظرفیت های مطلوب و حفظ اقتدار این مجموعه عظیم در زمینه های مختلف رهنمون خواهد نمود. وی با اشاره به اقدامات شتابان روزی پرسنل نیشکر در پایان عملیات کشت سال زراعی جاری، اظهار داشت: از تلاش های تمامی همکاران و خادمان مردم در مجموعه شرکت توسعه نیشکر و صنایع جانبی در رکورد زنی کشت نیشکر در سال گذشته و همچنین پایان عملیات کشت نیشکر در سال زراعی جاری تقدیر و تشکر می نمایم.

مدیرعامل شرکت توسعه نیشکر و صنایع جانبی از پایان عملیات کشت نیشکر در ۱۶ هزار و ۵۸۰ هکتار از اراضی کشت و صنعت های هفتگانه توسعه نیشکر خبر داد. به گزارش روابط عمومی شرکت توسعه نیشکر، دکتر عبدعلی ناصری در بازدید از آخرین روز عملیات کشت نیشکر در کشت و صنعت حکیم فارابی، با بیان این مطلب، اظهار داشت: پیش بینی می شود امسال برداشت نیشکر به شش میلیون تن و استحصال شکر به ۶۰۰ هزار تن برسد که این میزان در مقایسه با تولید سال گذشته حدود ۲ برابر است.

وی تصریح کرد: در سال زراعی جاری همه زمین های این شرکت که در سیلاب فروردین ماه ۹۸ آسیب دیده بود، احیا و بازسازی شدند و با زیر کشت رفتن ۱۶ هزار و ۵۸۰ هکتار از اراضی نیشکر، شرایط برای جهش تولید و رسیدن به ظرفیت اسمی تولید ۷۰۰ هزار تن شکر در سال ۱۴۰۰ فراهم شود.

مدیرعامل شرکت توسعه نیشکر و صنایع جانبی در بخش دیگری از سخنان خود با اشاره به رشد کمی و کیفی مناسب گیاه نیشکر، عنوان کرد: با توجه به مدیریت مناسب مزرعه، شاهد رشد کیفی و کمی مناسب نیشکر در فصل تابستان هستیم و پیش بینی می شود از هر هکتار سطح سبز نیشکر حدود ۹۰ تا ۱۰۰ تن نیشکر برداشت شود. وی با قدردانی از تعامل سازمان آب و برق خوزستان و شرکت توزیع برق در تأمین آب و برق صنعت بزرگ نیشکر، گفت: با توجه به برنامه ریزی های صورت گرفته، شرایط اقلیمی مناسب، کوددهی به موقع و مدیریت آبیاری و نظارت مستمر در مراحل مختلف، گیاه نیشکر در مقایسه با سال های گذشته رشد قابل توجهی داشته است و شرایط برای جهش تولید فراهم شده است.

کشاورزان می گویند قدرت خرید کود شیمیایی را نداریم

قیمت کود شیمیایی با مصوبه دولت بیش از ۵ برابر شده و این مسأله مسؤولان تولید را هم در فصل کشت زراعی نگران کرده و کشاورزان هم می گویند توان خرید کود گران را ندارند، آیا تولید سال آینده کاهش می یابد؟ به گزارش خبرنگار اقتصادی خبرگزاری فارس، افزایش قیمت کود شیمیایی پس از حذف ارز نیما و بر اساس مصوبه خود دولت بیش از ۵ برابر شد این نهاد در افزایش تولید بسیار مؤثر است و در سال زراعی جدید که از مهر ماه آغاز شده کشاورزان با مشکل جدی مواجه کرده است. به ازای هر یک واحد کود شیمیایی که کشاورزان در زمین خود استفاده می کنند ۹ کیلوگرم در افزایش تولید مؤثر است و به همان نسبت عدم استفاده هم موجب کاهش تولید می شود. یک کشاورز نمونه کاشمر گفت: «قیمت کود شیمیایی سرسام آور شده است و در بازار سیاه هم پیدا نمی شود و هر کیسه کود به ۵۰۰ هزار تومان رسیده است و نگران تولید هستیم». مجری طرح تولید گندم کشور هم که به نظر می رسد درباره تأثیر گرانی کود در استفاده کشاورزان از این نهاد مؤثر در تولید نگران است، گفت: «گرانی کودهای فسفاته و پتاسه نباید مانع از مصرف این نهاد شود». این مسؤول توضیح داد که چگونه کشاورزان با وجود افزایش ۵ تا ۱۰ برابری قیمت کود می توانند این نهاد را تأمین کنند و راهکاری هم در این مورد ارائه نکرد. اسفندیاری پور گفته است: قیمت کودهای فسفاته و پتاسه به خاطر تغییر نرخ ارز از ترجیحی به نیما نسبت به سال گذشته افزایش یافته است. وی این را هم گفت که اگر غلات، کود اوره را به موقع و به مقدار کافی دریافت نکنند، میزان گلوتن و پروتئین آن کاهش می یابد و این امر کیفیت آرد گندم را کاهش می دهد. مصرف کودهای ریزمغذی مانند کودهایی که حاوی عنصر روی هستند در افزایش تولید و ارتقای کیفیت دانه غلات مؤثر است. بدیهی است این وضعیت چغندرکاران ایرانی را نیز در برمی گیرد و باید درباره تولید این محصول نیز از این بابت نیز نگران بود.

پایان عملیات کشت نیشکر در کشت و صنعت سلمان فارسی

بر ۶۱۶۶۶ هکتار بود و رکورد بی سابقه میانگین روزانه عملیات خاکورزی ۷۷۱ هکتار است. مدیرعامل کشت و صنعت سلمان فارسی ادامه داد: کل عملیات کشت تنها در ۶۰ روز کاری انجام شد و میانگین روزانه کشت، رقم ۶۷۰۳ هکتار در روز بوده است. این در حالی است که ۲۵۰۰ هکتار از اراضی این شرکت علاوه بر کشت نیشکر به کشت غیرنیشکری اختصاص یافت که شامل کشت حدود ۵۰۰ هکتار کلزا و ۲۰۰۰ هکتار گندم است.

سلطانی افزود: این مهم میسر نمی گردید جز با تلاش و همت کلیه پرسنل خدمت اعم از بخش های کشاورزی، ستادی، پیمانکاری، کارگران روستاهای همجوار و دیگر حوزه های پشتیبان که جا دارد از همه آنان تشکر و قدردانی نمایم. ما با داشتن چنین سرمایه هایی بر خود می بایم. سلطانی هدف اصلی این شرکت را رسیدن به شرایط مطلوب قبل از سیل در کمترین زمان ممکن، کاهش خسارت وارده و حفظ نیروی انسانی عنوان کرد و افزود: تلاش می شود با برنامه ریزی های بعمل آمده امنیت شغلی کارگران و پیمانکاران بومی و عدم قطع منابع درآمدی آنها در شرایط بد اقتصادی محقق گردد.

از ادوات و ماشین آلات خود را بواسطه صدمه ناشی از سیل در اختیار گذاشت. در این شرایط همکاران خستگی ناپذیر با هدف پویایی و کاهش خسارت های وارده به شرکت به صورت جهادی و شبانه روزی اقدام به بازسازی و بازیابی مزارع کردند. وی بیان داشت: از دستاوردهای این کشت می توان به تهیه زمین و آماده سازی بیش از ۴۰۰۰ هکتار از مزارع نیشکر تنها در ۸۰ روز کاری اشاره کرد. مجموع عملیات خاک ورزی بالغ

مدیرعامل کشت و صنعت سلمان فارسی با اعلام پایان کشت نیشکر سال جاری در ۴۰۴۰ هکتار از اراضی این شرکت گفت: زمان مورد نیاز و معمول بازسازی، آماده سازی و تهیه زمین مزارع جهت کشت نیشکر، حداقل ۲۰۰ روز کاری است و شرکت سلمان فارسی تا یک ماه مانده به شروع کشت (۱۸ تیرماه)، اکثر اراضی خود را غرق در سیل می دید و حتی یک مزرعه آماده کشت در اختیار نداشت. مدیرعامل کشت و صنعت سلمان فارسی با اعلام پایان کشت نیشکر سال جاری در ۴۰۴۰ هکتار از اراضی این شرکت گفت: زمان مورد نیاز و معمول بازسازی، آماده سازی و تهیه زمین مزارع جهت کشت نیشکر، حداقل ۲۰۰ روز کاری است و شرکت سلمان فارسی تا یک ماه مانده به شروع کشت (۱۸ تیرماه)، اکثر اراضی خود را غرق در سیل می دید و حتی یک مزرعه آماده کشت در اختیار نداشت.

به گزارش نیشکر نیوز، سلطانی در ادامه با بیان وضعیت بغرنج شرکت در شرایط پسا سیلاب افزود: مجموعه کشت و صنعت سلمان فارسی در شرایطی به این رکورد دست یافت که بخشی

خطر بیخ گوش تولید محصولات اساسی

پرداخت ۸۲ درصد مطالبات چغندرکاران آذربایجان غربی

رئیس سازمان جهاد کشاورزی آذربایجان غربی گفت: کارخانه‌های قند استان ۸۲ درصد مطالبه چغندرکاران آذربایجان غربی را به میزان ۱۴۷۰ میلیارد ریال پرداخت کرده‌اند.

رسول جلیلی در گفت‌وگو با «فارس» در ارومیه اظهار داشت: با شروع تحویل چغندر قند از کشاورزان استان، ۸۲ درصد مطالبه چغندرکاران به میزان یک هزار و ۴۷۰ میلیارد ریال تاکنون توسط کارخانه‌های قند پرداخت شده است. وی افزود: با تصویب دولت امسال محصول چغندرکاران با نرخ تضمینی هر کیلوگرم ۶ هزار و ۵۲۰ ریال با عیار ۱۶ درصد با احتساب کمک هزینه حمل و نقل خریداری خواهد شد که نسبت به قیمت سال گذشته، نزدیک به ۵۳ درصد افزایش دارد.

رئیس سازمان جهاد کشاورزی آذربایجان غربی گفت: با شروع فصل برداشت چغندر قند در مزارع آذربایجان غربی تاکنون برداشت این محصول در ۵ هزار هکتار انجام شده و ۲۵۰ هزار تن چغندر قند تحویل کارخانه‌ها داده شده است. جلیلی افزود: امسال میانگین برداشت چغندر قند از مزارع آذربایجان غربی ۵۵ تن در هکتار با میانگین عیار ۱۷ درصد و میزان افت محصول ۲ درصد است که این امر نشان‌دهنده افزایش تولید و کیفیت این محصول در مزارع است. وی اظهار کرد: سال زراعی گذشته در مجموع ۳۴ هزار هکتار از مزارع استان به کشت چغندر قند اختصاص یافت که پیش‌بینی می‌شود، یک میلیون و ۹۰۰ هزار تن محصول از آن برداشت شود. این مسؤول افزود: سطح زیر کشت چغندر قند در آذربایجان غربی در مقایسه با سال قبل از آن ۱۸ درصد افزایش یافته و این افزایش سطح زیر کشت در شمال استان و خارج از محدوده حوزه آبریز دریاچه ارومیه اتفاق افتاده است.

رئیس سازمان جهاد کشاورزی آذربایجان غربی گفت: ۵۳ درصد از سطح کشت مزارع چغندر قند استان به صورت بارانی، ۴۵ درصد به صورت نشتی (جوی و پشته) و ۲ درصد به صورت نوار تیپ آبیاری می‌شود. وی اضافه کرد: آذربایجان غربی به علت برخورداری از آب و خاک مناسب و وجود پنج کارخانه قند در شهرستان‌های ارومیه، خوی، پیرانشهر، میاندوآب و نقده مقام نخست کشوری تولید، سطح زیر کشت و عملکرد چغندر قند را در اختیار دارد.

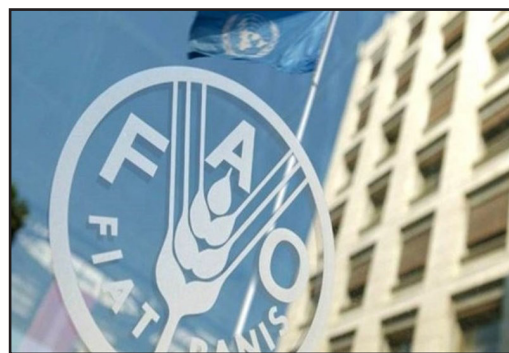
مقام مسؤول با بیان اینکه آینده تولید محصولات اساسی در معرض خطر است، افزود: اگر دولت نرخ واقعی محصولات اساسی نظیر دانه‌های روغنی، گندم، جو، چغندر قند و غیره را متناسب با هزینه‌های واقعی تولید، تورم و در نظر گرفتن سود منطقی برای کشاورزان اعلام نکند، برای تأمین نیاز داخل چاره‌ای جز واردات وجود ندارد که بدون شک محصولات خارجی با قیمت‌های سرسام آور و چند برابر نرخ‌های فعلی به دست مردم می‌رسد. این مقام مسؤول ادامه داد: اگر زمان تاریخ کشت محصولات استراتژیک بگذرد، دیگر نمی‌توان کاری کرد، از این رو تا فرصت باقی است دولت باید اقدام به اصلاح قیمت خرید تضمینی محصولات کند. مشاور ارشد نظام صنفی کشاورزی و منابع طبیعی همچنین تصریح کرد: نظام صنفی این آمادگی را دارد که با دولت در تعیین قیمت و تشویق کشاورزان به کشت محصولات اساسی تعامل داشته باشد، از این رو انتظار می‌رود دولت حرف کشاورزان را بشنود و به درخواست آنها پاسخ دهد.

با توجه به عدم تناسب هزینه‌های تولید با نرخ محصولات در بخش کشاورزی، شاهد بی‌ رغبتی کشاورزان نسبت به کشت محصولاتی که از اساسی‌ترین نیازهای معیشتی مردم به شمار می‌روند، هستیم. موضوعی که زنگ خطر امنیت غذایی مردم در شرایط سخت تحریم را مدّت‌هاست به صدا در آورده و حتی این هشدار را به مسؤولان می‌دهد که با ادامه روند موجود، شاید سال آینده ناچار شویم محصولات اساسی کشور را با هزینه‌های سرسام آور از خارج تأمین کنیم در حالی که با توجه به تبعات ناشی از تحریم در حوزه پولی و مالی، این اقدام نیز کار آسانی نخواهد بود. از این رو دولت باید به‌طور جدی در این خصوص رویه خود را تغییر دهد تا دست کم در حوزه محصولات کشاورزی و کالاهای اساسی با آشفتگی‌های عجیب و غریبی که در بازار کالاهای دیگر حاکم است، روبرو نشویم.

این در حالی است که در رابطه با قیمت‌گذاری محصولاتی همچون گندم شاهد تصمیم‌گیری‌هایی از سوی دولت هستیم که به‌طور حتم تولید این محصول با ارزش را با مشکل جدی مواجه خواهد کرد. در واقع عدم اصلاح مصوبه شورای اقتصاد درباره قیمت خرید تضمینی گندم، موجب کاهش فروش گندم تولید شده توسط کشاورزان به دولت و در نتیجه، افزایش واردات گندم و به خطر افتادن امنیت غذایی کشور خواهد شد. همچنین این مسأله بار مالی سنگینی هم به دولت تحمیل خواهد کرد.

سیدجعفر حسینی مشاور ارشد نظام صنفی کشاورزی و منابع طبیعی با بیان اینکه کشاورزان استقبالی نسبت به کشت محصولات کشاورزی ندارند، گفت: با توجه به نرخ‌های اعلامی دولت، کشاورزان با ضرر و زیان در امر تولید مواجه خواهند شد، به همین خاطر استقبالی از کشت نمی‌کنند. به عنوان مثال در شرایط فعلی قیمت منطقی خرید تضمینی هر کیلو گندم برای سال آینده ۵ هزار و ۵۰۰ تومان و قیمت کلزا ۱۰ هزار و ۶۰۰ تا ۱۰ هزار و ۷۰۰ تومان است که متأسفانه نرخ‌های اعلامی کمتر از قیمت واقعی است. این

فائو: ثبات قیمت مواد غذایی در جهان با وجود کرونا

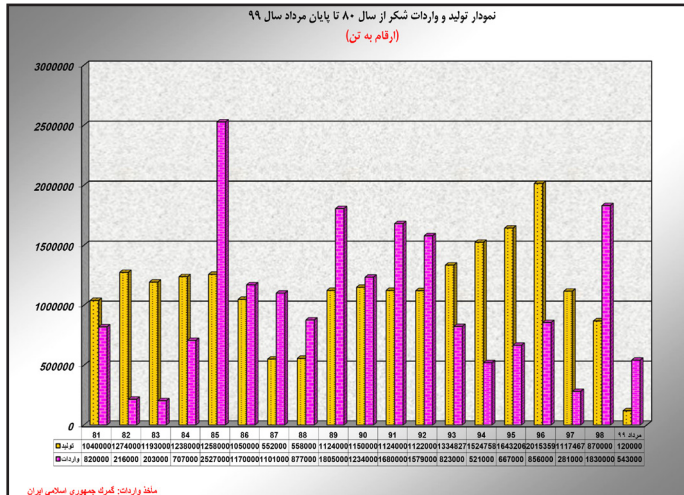

معاون مدیرکل سازمان خواربار و کشاورزی ملل متحد (فائو) گفت: تولید کافی مواد غذایی و عملکرد صحیح زنجیره‌های غذایی، ثبات نسبی قیمت را در کشورهای مختلف جهان برای کالاهای اصلی غذایی حتی در دوره کرونا فراهم می‌کند.

ولادیمیر رحمانین، معاون مدیرکل سازمان خواربار و کشاورزی ملل متحد (فائو) و نماینده منطقه‌ای فائو در اروپا و آسیای میانه روز جمعه در مصاحبه‌ای با خبرگزاری تاس گفت: تولید کافی مواد غذایی و عملکرد صحیح زنجیره‌های غذایی، ثبات نسبی قیمت را در کشورهای مختلف جهان برای کالاهای اصلی غذایی حتی در دوره کرونا فراهم می‌کند. وی گفت: با وجود تمام محدودیت‌ها، ما انتظار داریم عرضه در بازار مواد غذایی، حداقل برای کالاهای اصلی، کافی باشد و سطح قیمت نسبتاً پایدار باشد. این مقام فائو افزود: تحلیل وضعیت توسعه بازار جهانی محصولات غذایی و کشاورزی نشان می‌دهد که عملکرد بدون مشکل زنجیره فروش مواد غذایی شرط مهمی برای حمایت از قیمت پایدار مواد غذایی در کشورهای منطقه ما است. رحمانین در ادامه تأکید کرد: کاهش شاخص کل قیمت مواد غذایی فائو به دلیل تأثیر بیماری همه گیر کرونا از اوایل سال ۲۰۲۰ مشاهده شد. با این حال، این شاخص از اگوست سال ۲۰۲۰ دوباره رشد کرد و اخیراً به سطح فوریه ۲۰۲۰ بازگشته است. این مقام سازمان ملل گفت: دقیقاً مانند سال گذشته عنصر عدم اطمینان و

وابستگی به طیف وسیعی از عوامل در بازارهای مواد غذایی حاکم است. وی افزود: نیاز به غلبه بر چالش‌های متعددی مانند کاهش رشد اقتصادی و موانع تجاری وجود دارد. علاوه بر این، شیوع بیماری تب خوکی آفریقایی و آفت ملخ در مناطق خاصی از جهان همچنان یک عامل نگرانی و عدم اطمینان از آینده است.

وی در ادامه تأکید کرد که البته رکورد شکنی تولید جهانی غلات در سال جاری میلادی به میزان ۲,۷ میلیارد تن یا ۵۵,۷ میلیون تن بالاتر از تولید سال ۲۰۱۹، یک عامل امیدبخش است. وی همچنین پیش‌بینی کرد که برداشت برنج نیز در سال ۲۰۲۰ بی‌سابقه باشد. همچنین انتظار می‌رود که رشد تولید جهانی گندم نیز رکورد بزند و به حدود ۷۶۵ میلیون تن برسد.

می توان دلارها را در کشور نگه داشت

اقتصاد ایران روزهای سختی را سپری می کند و در این وضعیت دشوار است که تلخی و شیرینی برخی رفتارها و برخی تصمیمها ذهن و جان ایرانیان را نیز تلخ یا شیرین می کند. نمودارهای این صفحه و اعداد و ارقامی که در جدولهای صفحه جای گرفته اند را می توان با توجه به وقوع هر کدام از آنها با شیرینی و تلخی های هر دوره تطبیق داد. متأسفانه اما در ۱۵ سال گذشته تلخی های صنعت قند و شکر بیشتر از شیرینی هایش بوده است. اما این دو-سه سال تلخ تر، بدتر از هروقت دیگری صنعت و نیز اقتصاد ایران کام ایرانیان را بدمزه می کند. یکی از دلایل این است که جلوگیری از واردات بر تولید داخلی جدای از برخی آسیب های اقلیمی به دلیل غفلت و سهو و کم توجهی نسبت به هشدارهایی بود که داده می شد. سختی واردات شکر که صدها میلیون دلار ارز گرانبها را در این وضعیت که نیاز ارزی کشور به شدت احساس می شود و کمبود عرضه ارز به شتابان شدن نرخ ارز و در دنبال آن افزایش قیمت کالاها و خدمات و رنج مردم بیشتر به چشم می آید. واقعیت این است که می توانستیم راه خروج دلارهای کمیاب و باارزشی که برای خرید دارو و تجهیزات پزشکی به آنها نیاز واقعی داشتیم را با تولید بیشتر شکر در داخل مسدود کنیم. به امید روزهای خوب.

واردات شکر خام بصورت ماهیانه از سال ۱۳۸۵ تا سال ۱۳۹۹ (ارقام هزار تن)

ردیف	سال	فروردین	اردیبهشت	خرداد	تیر	مرداد	شهریور	مهر	آبان	آذر	دی	بهمن	اسفند	جمع
۱	۱۳۸۵	۱۵۴	۹۴	۱۱۱	۲۰۵	۳۰۷	۱۹۲	۱۸۷	۲۳۳	۱۹۴	۲۹۸	۲۴۰	۲۷۶	۲۴۸۱
	جمع هر ماه + ماههای قبل	۱۵۴	۲۴۸	۳۵۹	۵۶۴	۸۷۱	۱۰۶۳	۱۲۵۰	۱۴۷۳	۱۶۶۸	۱۹۶۵	۲۲۰۵	۲۴۸۱	۲۴۸۱
۲	۱۳۸۶	۲۳۶	۲۲۸	۱۱۲	۵۴	۱۱۱	۱۳۳	۶۱	۵۵	۶۵	۲۷	۵۰	۳۸	۱۱۷۰
	جمع هر ماه + ماههای قبل	۲۳۶	۴۶۴	۵۷۶	۶۳۰	۷۴۱	۸۷۴	۹۳۵	۹۹۰	۱۰۵۵	۱۰۸۲	۱۱۳۲	۱۱۷۰	۱۱۷۰
۳	۱۳۸۷	۲۸	۲۹	۸۸	۸۹	۱۴۹	۱۷۳	۲۴	۶۸	۶۵	۱۲۶	۱۶۹	۹۳	۱۱۰۱
	جمع هر ماه + ماههای قبل	۲۸	۵۷	۱۴۵	۲۳۴	۳۸۳	۵۵۶	۵۸۰	۶۴۸	۷۱۳	۸۳۹	۱۰۰۸	۱۱۰۸	۱۱۰۱
۴	۱۳۸۸	۱۱۹	۱۰۸	۵۷	۶۴	۴۲	۳۳	۹۴	۴۶	۴۵	۷۴	۱۲۲	۷۳	۸۷۷
	جمع هر ماه + ماههای قبل	۱۱۹	۲۲۷	۲۸۴	۳۴۸	۳۹۰	۴۲۳	۵۱۷	۵۶۳	۶۰۸	۶۸۲	۸۰۴	۸۷۷	۸۷۷
۵	۱۳۸۹	۶۹	۱۰۷	۱۳۲	۲۳۴	۳۱۲	۳۳۰	۱۶۱	۱۱۲	۸۰	۶۳	۷۳	۱۳۲	۱۸۰۵
	جمع هر ماه + ماههای قبل	۶۹	۱۷۶	۳۰۸	۵۴۲	۸۵۴	۱۱۸۴	۱۳۴۵	۱۴۵۷	۱۵۳۷	۱۶۰۰	۱۶۷۳	۱۸۰۵	۱۸۰۵
۶	۱۳۹۰	۰	۲۴	۱۲	۶۸	۳۰۱	۳۸۴	۳۱	۱۸	۱۷	۱۸۱	۱۴۲	۵۶	۱۲۳۴
	جمع هر ماه + ماههای قبل	۰	۲۴	۳۶	۱۰۴	۴۰۵	۷۸۹	۸۲۰	۸۳۸	۸۵۵	۱۰۳۶	۱۱۷۸	۱۲۳۴	۱۲۳۴
۷	۱۳۹۱	۵۰	۶۹	۱۲۱	۵۵	۱۵۴	۱۹۶	۱۹۰	۳۷	۲۲۸	۱۵۱	۳۰۷	۱۲۳	۱۶۸۱
	جمع هر ماه + ماههای قبل	۵۰	۱۱۹	۲۴۰	۲۹۵	۴۴۹	۶۴۵	۸۳۵	۸۷۲	۱۱۰۰	۱۲۵۱	۱۵۵۸	۱۶۸۱	۱۶۸۱
۸	۱۳۹۲	۸۸	۱۵	۸۸	۱۱۴	۶۱	۱۵۹	۲۰۷	۱۱۵	۱۴۶	۱۳۴	۲۲۵	۲۲۷	۱۵۷۹
	جمع هر ماه + ماههای قبل	۸۸	۱۰۳	۱۹۱	۳۰۵	۳۶۶	۵۲۵	۷۳۲	۸۴۷	۹۹۳	۱۱۲۷	۱۳۵۲	۱۵۷۹	۱۵۷۹
۹	۱۳۹۳	۱۶۵	۱۳۷	۲۱۱	۵۷	۴۰	۶۷	۴۷	۱۹	۸۰	۰	۰	۰	۸۲۳
	جمع هر ماه + ماههای قبل	۱۶۵	۳۰۲	۵۱۳	۵۷۰	۶۱۰	۶۷۷	۷۲۴	۷۴۳	۸۲۳	۸۲۳	۸۲۳	۸۲۳	۸۲۳
۱۰	۱۳۹۴	۰	۵۰	۱۱۰	۹۰	۱۲	۷۰	۱۰۷	۱۷۵	۱۰۵	۲	۵	۲۴	۵۲۱
	جمع هر ماه + ماههای قبل	۰	۵۰	۱۷۰	۲۱۰	۲۲۰	۲۹۰	۳۹۷	۴۸۵	۵۹۰	۵۹۲	۵۹۷	۶۰۲	۶۰۲
۱۱	۱۳۹۵	۰	۰	۰	۲۵	۲۲۱	۱۷۰	۷۶	۵۰	۶۶	۶۸	۰	۱۶	۶۶۷
	جمع هر ماه + ماههای قبل	۰	۰	۰	۲۵	۴۴۶	۳۹۱	۴۶۷	۵۱۷	۵۸۳	۶۵۱	۶۵۱	۶۶۷	۶۶۷
۱۲	۱۳۹۶	۰	۱۹۵	۲۲۹	۱۲۹	۱۳۸	۱۶	۰	۵۵	۰	۱۴	۰	۸۰	۸۵۶
	جمع هر ماه + ماههای قبل	۰	۱۹۵	۴۲۴	۵۵۳	۶۹۱	۷۰۷	۷۰۷	۷۶۲	۷۶۲	۷۷۶	۷۷۶	۷۷۶	۷۷۶
۱۳	۱۳۹۷	۰	۳۸	۴۹	۱	۰	۰	۰	۰	۶۶	۰	۶۶	۶۱	۲۸۱
	جمع هر ماه + ماههای قبل	۰	۳۸	۸۷	۸۸	۸۸	۸۸	۸۸	۸۸	۱۵۴	۱۵۴	۲۲۰	۲۸۱	۲۸۱
۱۴	۱۳۹۸	۸۲	۲۱۳	۲۸۰	۲۲۰	۸۰	۱۴۳	۲۱۰	۹۸	۱۵۰	۱۷۱	۱۰۵	۷۸	۱۸۳۰
	جمع هر ماه + ماههای قبل	۸۲	۲۹۵	۵۷۵	۷۹۵	۸۷۵	۱۰۱۸	۱۲۲۸	۱۳۲۶	۱۴۷۶	۱۶۴۷	۱۷۵۲	۱۸۳۰	۱۸۳۰
۱۵	۱۳۹۹	۹۷	۱۳۱	۲۰۱	۱۱۲	۲	۱۱۲	۵۴۳	۰	۰	۰	۰	۰	۵۴۳
	جمع هر ماه + ماههای قبل	۹۷	۲۲۸	۴۲۹	۵۴۱	۵۴۳	۵۴۳	۵۴۳	۵۴۳	۵۴۳	۵۴۳	۵۴۳	۵۴۳	۵۴۳

619

آمار واردات شکر از سال ۱۳۸۰ تا پایان مرداد ماه سال ۱۳۹۹

به تفکیک واردات دولتی و خصوصی

سال	سقف (هزار تن)	بها (دلار)	خام (هزار تن)	بها (دلار)	جمع واردات (هزار تن)	جمع واردات (دلار)
۱۳۸۰	۷۸	۲۰,۱۴۰,۰۰۰	۶۹	۱۷,۷۵۶,۰۰۰	۷۷	۱۹,۷۲۰,۰۰۰
۱۳۸۱	۶۲۷	۲۹۱,۲۷۱,۹۱۰	۱,۸۹۰	۷۲۶,۱۸۲,۵۵۹	۲,۵۱۷	۱,۰۱۷,۴۵۴,۴۶۹
۱۳۸۲	۳۳۸	۱۳۳,۴۰۹,۳۴۴	۸۱۲	۲۴۴,۶۶۱,۶۷۷	۱,۱۷۰	۴۰۷,۷۷۰,۷۱۰
۱۳۸۳	۱۰۳	۳۷,۱۱۳,۳۳۳	۹۹۸	۲۸۷,۰۰۰,۰۰۰	۱,۱۰۱	۳۲۴,۱۱۳,۳۳۳
۱۳۸۴	۲۷	۸۸,۱۹,۹۰۶	۸۵۰	۲۱۵,۸۱۶,۱۱۴	۸۷۷	۲۲۴,۶۶۶,۰۲۰
۱۳۸۵	۰	۰	۱,۸۰۵	۷,۴۰۲,۰۴۰	۱,۸۰۵	۷,۴۰۲,۰۴۰
۱۳۸۶	۶	۳,۷۹۵,۱۰۰	۱,۲۳۸	۷۵۲,۱۰۰,۵۲۳	۱,۲۴۴	۷۵۵,۹۰۴,۴۴۴
۱۳۸۷	۰	۰	۱,۶۸۰	۱,۰۷۲,۴۱۳,۶۰۸	۱,۶۸۰	۱,۰۷۲,۴۱۳,۶۰۸
۱۳۸۸	۰	۰	۱,۲۵۹	۸۲۳,۱۸۷,۹۵۸	۱,۲۵۹	۸۲۳,۱۸۷,۹۵۸
۱۳۸۹	۰	۰	۸۱۳	۳۷۷,۴۷۰,۴۴۰	۸۱۳	۳۷۷,۴۷۰,۴۴۰
۱۳۹۰	۴۹	۲۰,۳۷۹,۰۰۰	۴۲۲	۱۵۱,۳۵۸,۵۲۴	۵۲۱	۱۷۱,۸۲۷,۵۲۴
۱۳۹۱	۰	۰	۶۶۷	۰	۶۶۷	۳۲۰,۱۳۴,۹۱۸
۱۳۹۲	۰	۰	۸۵۶	۴۱۴,۴۲۴,۶۲۷	۸۵۶	۴۱۴,۴۲۴,۶۲۷
۱۳۹۳	۰	۰	۲۸۱	۱۰۲,۵۵۴,۳۰۵	۲۸۱	۱۰۲,۵۵۴,۳۰۵
۱۳۹۴	۰	۰	۱,۸۳۰	۶۴۳,۳۶۶,۳۲۷	۱,۸۳۰	۶۴۳,۳۶۶,۳۲۷
۱۳۹۵	۰	۰	۵۲۳	۱۹۲,۳۶۰,۰۰۰	۵۲۳	۱۹۲,۳۶۰,۰۰۰
جمع	۱,۲۴۸	۵۱۵,۰۱۷,۰۰۰	۱۶,۹۵۳	۷۰,۲۳۲,۸۵۰,۰۰۰	۱۸,۲۰۱	۷۸,۵۰۸,۸۲۷,۸۵۰

مأخذ: گمرک جمهوری اسلامی ایران

مأخذ: گمرک جمهوری اسلامی ایران

ماهنامه شکر

انجمن صنعتی کارخانهای قند و شکر ایران

زیر نظر شورای نویسندگان

صفحه آرا: علی صائمی

حروفچین: حمیدرضا خدابخش

تلفن و نمابر:

۸۸۹۶۹۰۵۵-۸۸۹۶۹۹۰۳

نشانی: تهران - میدان دکتر فاطمی

خیابان شهید گمنام - شماره ۱۴